

WPA Benelux

Nieuws 2018/1

WPA – Nieuwsbrief 1 – 2018

- Blz. 2 Van het bestuur
- Blz. 3 Douglas kwartels
- Blz. 6 On Temminck's tailless Ceylon Junglefowl, and how Darwin denied their existence
- Blz. 12 Aankondigen jaarvergadering
- Blz. 16 Nieuwsflitsen
- Blz. 19 Lidmaatschap 2018, agenda en nieuwe leden

Douglas kwartel

(Callipepla douglasii)

Foto Jeu Gielen

Colofon

Voorzitter

Ludo Pinceel

Secretaris

Paulo Raeymaekers

Penningmeester

Teun van de Braak

Leden

Frédéric Verstappen

Ivan Roels

Dirk Callebaut

Jaak Janssen

Michaël van Duijnhoven

Coördinator studbooks

Ivan Roels

Website

www.wpa-benelux.info

E-mail

info@wpa-benelux.info

Hoofdredacteur Nieuwsbrief

Ludo Pinceel

Leden European Conservation Breeding Group

Ludo Pinceel

Paulo Raeymaekers

Frédéric Verstappen

Internationale contacten

Steven Vansteenkiste

Veterinaire aspecten

Loi Burger

Ereleden

Han Assink postuum

Dieter Arnolds postuum

Madelon Willemsen

Postadres secretariaat

Paulo Raeymaekers

Lage weg 37c

2470 Retie

België

Raad van Advies

R. van Bockstaele

Prof. Dr. G.M. Dorrestein

Ir. R. Holsheimer

Drs. Ir. P.P. van der Lugt

Drs. Ing. Ronald Wezeman

Uitgave

De Nieuwsbrief WPA wordt 4 maal per jaar uitgegeven onder verantwoordelijkheid van de WPA-Benelux

Van het bestuur

Als deze nieuwsbrief jullie bereikt schrijven we februari 2018. De tijd staat niet stil.

Als de zon zich toevallig laat zien, hunkeren we al naar het voorjaar en het komende broedseizoen. Het is immers ieder jaar weer een uitdaging, zeker als het soorten betreft waarmee de kweek niet altijd een succes is. Als liefhebber moeten we optimist zijn en telkens weer denken dat het dit jaar eens echt gaat lukken.

Voor we zover zijn staat eerst nog onze jaarvergadering op het programma.

Omdat we merken dat deze bijeenkomst bij het begin van de lente steeds heel wat mensen samenbrengt, proberen we er dit jaar iets extra van te maken.

Aangezien één van de belangrijkste doelen van een dergelijke activiteit toch het gezellig samenzijn met vrienden is, maken we er bij wijze van proef een hele dag van.

Als locatie hebben we dit keer Barneveld in Nederland gekozen.

's Morgens zijn we te gast in het Nederlandse Pluimveemuseum en na de middag worden we ontvangen door onze vriend Jan Harteman bij het AERES training centre. Daar gaat 's avonds ook onze algemene vergadering door, waarop we iedereen hartelijk uitnodigen. Meer informatie en een volledig programma in deze nieuwsbrief.

Verder vind je ook een interessant artikel van Jeu Gielen over de Douglas-kwartel. Iemand zoals Jeu die niet alleen een rijke ervaring bezit in het kweken van hoenderachtigen, maar die ook bereid en bekwaam is om deze kennis te delen is een meerwaarde voor onze vereniging.

Verder vind je ook een artikel over Lafayettehoenders met een bolstaart die door Temminck destijds verzameld werden en die zich vandaag nog in de collectie van Naturalis te Leiden bevinden. In de negentiende eeuw waren deze twee exemplaren een punt van discussie, waarbij zelfs Darwin betrokken was. Literatuur voor specialisten.

Tenslotte enkele nieuwsflitsen al was de voorbije periode eerder gevuld met familiefeesten dan met bijeenkomsten met vogelvrienden. Maar daar komt in de nabije toekomst zeker verandering in!

Veel leesplezier en tot 24 maart in Barneveld.

Douglas kwartels (*Callipepla douglasii*) door Jeu Gielen

Douglas kwartels (*Callipepla douglasii*) heb ik al vele jaren in mijn collectie. Deze kwartels, ook wel elegant kwartel genoemd, worden niet zo veel gehouden als de andere bij ons bekende leden binnen de *Callipepla*-familie, de californische kuif - , de gambel – en de blauwschubben kwartel. Hun leefgebied is voornamelijk het noord-westen van Mexico. Ze leven daar als paar in dorre en droge bosgebieden.

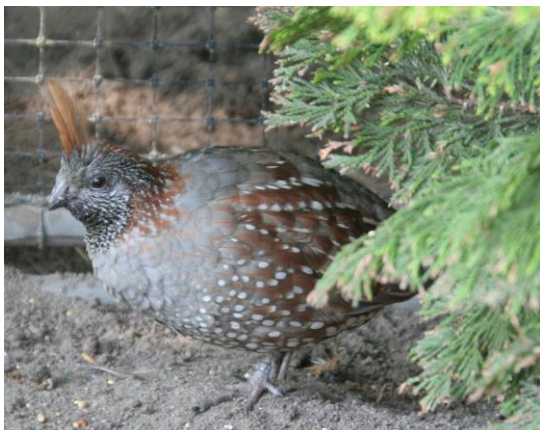

Het verschil tussen de volwassen hen en haan is goed te zien al leidt het te vroeg bepalen van het geslacht wel eens tot verrassingen. Ik zeg er extra “volwassen” bij omdat de jonge vogels vrij lang geen duidelijke verschillen laten zien. Het eerste kenmerk waaraan ik een haantje herken is de licht gekleurde ring rond het oog, een hen heeft dit niet. Het definitieve verschil zijn de bruine veren. Als het kleuren eenmaal doorzet is de haan grijs op de borst, schouder, rug en staart. De vleugels en buik zijn bruin, de vleugels met lichte

streepjes en de buik met lichte vlekjes. De kuif is rood-bruin evenals het achterhoofd en kraag. Rondom de snavel is de bevedering heel fijn zwart-grijs gestreept. De hen is overwegend grijs, een grijze kuif en ook hier lichte streepjes op de vleugels en lichte vlekjes op de flanken en buik.

Als ze in gevangenschap worden gehouden moet met de afkomst rekening worden gehouden. Ze kunnen niet tegen de kou en de combinatie van kou en vocht geeft verliezen! Er wordt van gezegd dat ze schuw zouden zijn en ook blijven. Ik vind dat dat wel meevalt, als ze schrikken kunnen ze wat fladderen maar in de gewone omgang zijn ze vertrouwd en komen voor wat zaad of een meelwormpje graag naar het gaas.

Ik heb meerdere koppels die worden gemixed met vogels die bij diverse fokkers zijn weggehaald. Ik spreek expres niet over onverwant omdat in de lange tijd dat ik deze dieren heb er veel van uit mijn hokken verspreid zijn. Ik ga meestal de winter in met vier koppels en zo mogelijk met een reserve hen. Soms zitten er ook nog wat haantjes die over zijn gebleven van de kweek. Hennen zijn zelden over. Met zo’n aantal is een eventueel verlies wel op te vangen. Een enkele keer gaat een vogel dik zitten en reageert dan niet op welke behandeling

dan ook. Ook is me wel eens overkomen dat een haan zijn hen vermoordde en ook legnood komt wel eens voor.

De douglas kwartels overwinteren droog en vorstvrij. Haantjes bij elkaar, gescheiden van de gezamenlijke hennen, gaat zonder problemen en levert tijdens de wintermaanden ruimte winst op. De volwassen vogels worden gevoerd met sierhoenderkorrel. Af en toe een meelwormpje en wat tortelduivenvoer houdt ze nieuwsgierig en tam.

Twee koppels houd ik in kooien van ca. 50 x 100 cm, en twee koppels lopen elk in een volière van 1 x 2 meter met binnen hok. De volière wordt altijd gedeeld met een koppel insecteneters, in de meeste gevallen een of andere spreeuwensoort. Deze combinatie geeft geen problemen. In de kooien lopen de vogels op hooi en stro. In de volière lopen ze op zand met een conifeer er in. Het binnenhok is voorzien van houtkrullen.

Voor eind mei / begin juni verwacht ik van deze kwartelsoort geen eieren. Ze zijn altijd de laatsten die beginnen met de leg. Het eerste jaar zijn ze geslachtsrijp. Als nestgelegenheid

krijgen ze een omgekeerde bloempot met een doornsnee van 25 cm.

waarin met de decoupeerzaag en een tegelzaagje een gat heb gemaakt. Ik gebruik de bloempotten omdat ze in tegenstelling tot kistjes e.d. geen kieren bevatten waar eventuele bloedluizen zich kunnen verbergen. Ik doe er een flinke pluk hooi in en draai er met mijn vuist een holte in. Vaak gaan ze gelijk aan de slag om er een mooie nestholte van te maken. Als de douglas kwartels paren is dit duidelijk te horen, de haan maakt

luid bekend waar hij mee bezig is.

Als het eerste ei gelegd is, neem ik dat weg en leg ik er een stenen eitje voor in de plaats. Dit blijft in het nest liggen zolang de hen aan de leg is. De bedoeling is dat de hen weet dat dit dus de plaats is waar gelegd moet worden. Volgens mij werkt dat goed.

Deze kwartels leggen kleine puntvormige eieren die in kleur variëren van spierwit via een enkel vlekje tot bijna volledig lichtbruin gevlekt, ook in grootte is de variatie aanzienlijk. Dit is later ook te zien aan de grootte van de kuikens. Ik meen te weten dat een hen zo goed als altijd dezelfde kleur eieren legt, de ene legt altijd witte en de ander altijd bruin gevlekte.

De broedduur is 22 -23 dagen, de eieren gaan in principe allemaal in de broedmachine, temperatuur is 37.8 en de vochtigheid houdt ik onder de 50%.

Als het, na een periode van eieren wegnemen, bij de dagelijkse controle lijkt alsof een hen wil gaan broeden laat ik de eieren liggen en vind ik het een poging waard. Als het fout dreigt te gaan kunnen de eieren later alsnog naar de broedmachine. Natuurbroed is door de jaren heen een paar keer gelukt, meestal was dat in de volière en haan en hen zorgden samen goed voor de kuikens. Deze manier van ei naar kuiken is en blijft leuk maar die keren dat het lijkt te

lukken ligt de teleurstelling altijd op de loer.

Van alle vogels die ik heb leg ik de eieren op zo'n tijdstip in de broedmachine dat de ze op vrijdag uitkomen. De douglas kuikens komen uit het ei met een kuifje al op de kop. Na zo'n 24 uur gaan ze van de broedmachine naar kleine kuikenhokken die verwarmd worden door middel van elstein lampen. Van de groep die dan een week oud is plaats ik een of twee kuikens, die het eten en drinken al kennen, bij de nieuwelingen. In het begin of aan het eind van het seizoen is dat met eenlingen wel

eens moeilijk maar meestal beginnen ze zonder problemen te eten en weten ook gauw allemaal het drinken te vinden. Hiervoor gebruik ik een laag, plat voorraadflesje met een paar knikkers of steentjes er in.

Als voeding krijgen ze een mix van gewoon kuikenmeel en starter voor sierhoenderkuikens waar ik wat havermoutvlokken "small leaf" aan toevoeg.

Het opfokken gaat in feite probleemloos. Ik laat ze op draad lopen, in het begin fijnmazig, later wat grover en tenslotte gaan ze in de kooien met hooi en stro. Naast het van kwartels bekende probleem van "teentje pikken" komt het wel eens voor dat de jonge douglas kwartels, als ze zo ongeveer halfwas zijn, elkaar op de snavel gaan pikken. Op het moment dat de washuid boven de snavel tevoorschijn komt kan dat pikken zo ver gaan, dat bij het slachtoffer alleen het verhoorde gedeelte van de snavel blijft staan. Zo'n vogel is uiteindelijk niet meer te redden. Tot na de winter geeft het geen problemen om ze met meerdere bij elkaar te houden en nieuwe vogels aan een reeds bestaande groep toe te voegen.

De douglas kwartels worden geringd met 6 mm.

On Temminck's tailless Ceylon Junglefowl, and how Darwin denied their existence

Auteurs: Hein van Grouw, Wim Dekkers & Kees Rookmaaker

Sleutelwoorden: Coenraad Jacob Temminck, staartloze Lafayettehoen, bolstaart, Charles Darwin.

Nederlandstalige samenvatting

Het Lafayettehoen is beschreven in 1807 door de Nederlandse ornitholoog Coenraad Jacob Temminck. De exemplaren die hij heeft onderzocht waren staartloos (bolstaart) en hij noemde ze daarom ***Gallus ecaudatus***. In 1831 beschreef de Franse natuuronderzoeker René Primevère Lesson een Lafayettehoen met staart als ***Gallus lafayetii*** (1), klaarblijkelijk niet op de hoogte van het bestaan van Temminck's ***ecaudatus***. Daarop volgde werden ***ecaudatus*** en ***lafayetii*** als één soort beschouwd met ***G. stanleyi*** en ***G. lineatus*** als ondergeschikte synoniemen. Echter, Charles Darwin heeft geprobeerd het bestaan van het staartloze Lafayettehoen op Sri-Lanka te weerleggen ten gunste van zijn theorie van het ontstaan van de gedomesticeerde hoenders.

Het type aan de hand waarvan Lesson in 1831 de soort beschreef (Museum Parijs)

Een lithografie van de "Gallus ecaudatus" van Temminck, waarvan zich twee opgezette exemplaren in de collectie van Naturalis te Leiden bevinden.

Darwins kritiek op Temminck en Broca

Darwin behandelde in zijn boek *The Variation of Animals and Plants under Domestication* (1868) vier soorten van wilde kamhoenders:

- rood kamhoen (*Gallus gallus*)
- Sonnerat-hoen (*Gallus sonneratii*)
- Lafayette-hoen (*Gallus lafayettii*)
- groen kamhoend (*Gallus varius*).

Vervolgens beargumenteerde hij zijn stelling dat het rode kamhoen of het bankivahoen (Darwin gebruikte de oude naam *Gallus bankiva*) (2) de gemeenschappelijke voorouder is van alle gedomesticeerde kippenrassen.

Daar het rode kamhoen als enige voorouder van de huidige rassen een belangrijk element vormde in Darwins bewijsvoering voor zijn evolutietheorie, reageerde hij fel als die voorouderlijke status ter discussie werd gesteld. Paul Broca, Frans chirurg, fysioloog en antropoloog schreef in 1859 in het *Journal de Physiologie* dat kippen van staartloze gedomesticeerde pluimveerassen fysiologisch gezien niet de rode kamhoender als voorouder kunnen hebben, maar moeten afstammen van een andere wilde hoendersoort die geen staart heeft (3). Eerder had Coenraad Jacob Temminck, de oprichter van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie (nu Naturalis Biodiversity Center) in Leiden, beweerd dat de gedomesticeerde hoenders afstamden van zes voorouderlijke soorten waarvan er vijf nog in het wild leefden en één mogelijk was uitgestorven. Eén van die voorouderlijke soorten was het staartloze hoen, aldus Temminck. Staartloze wilde kamhoenders werden nog aangetroffen in Ceylon (Sri Lanka), meende hij. Temminck gaf deze soort de wetenschappelijke naam *Gallus ecaudatus* (ecaudatus betekent staartloos).

Charles Darwin leverde in zijn boekwerk *The Variation* scherpe kritiek op Temmincks en Brocas beweringen. Hij schreef dat Broca waarschijnlijk was misleid door Temmincks bewering dat staartloze hoenders nog in het wild voor zouden komen op Ceylon. Maar dit idee, vervolgde hij, werd gelogenstraft door twee kenners, te weten Edgar Leopold Layard, koloniaal ambtenaar en ornitholoog, en de Nederlands-Duitse arts, botanicus en zoöloog Edward Frederik Kelaart, die hem vanuit Ceylon hadden laten weten dat een dergelijke staartloze vorm daar niet voorkwam. De reden voor Darwins kritische reactie was uiteraard dat, indien er op Ceylon een wilde kamhoendersoort zonder staart voorkwam, dit de voorouder zou kunnen zijn van een gedomesticeerd staartloos kippenras. Dit zou dan in tegenspraak zijn met de stelling dat alle gedomesticeerde kippenrassen de rode kamhoenders als gemeenschappelijke voorouder hebben (4).

Waarop baseerde Temminck zich?

De vraag is nu natuurlijk nog wel waar Temminck zich op baseerde toen hij beweerde dat er staartloze hoenders op Ceylon voorkwamen. In de collectie van Naturalis Biodiversity Center in Leiden zijn twee opgezette, staartloze Lafayettehoenders (*Gallus lafayettii*), beide hanen, aanwezig. Waarschijnlijk zijn deze kippen als spontane mutatie in het wild ontstaan, want zij vertonen geen enkel kenmerk dat erop wijst dat ze nakomelingen zijn van een kruising met gedomesticeerde, staartloze kippen. Deze exemplaren zijn beide afkomstig uit de

oorspronkelijke privécollectie van Temminck. Ze werden naar hem gestuurd door een V.O.C.-gouverneur uit Nederlands-Ceylon op het einde van de achttiende eeuw. Temmincks beschrijving van *Gallus ecaudatus* is gebaseerd op deze dieren.

In 1820 werd Temminck de eerste directeur van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie in Leiden (voorganger van Naturalis Biodiversity Center). Zijn privécollectie, waarin zich de twee staartloze Lafayettehoenders bevonden, werd samengevoegd met andere collecties. Deze opgezette hanen zijn nog steeds in uitzonderlijk goede staat en bevinden zich thans in de collectietoren (depot) van Naturalis Biodiversity Center te Leiden.

Waarom dacht Darwin dat Temminck ongelijk had ?

De variatie 'staartloosheid' ontstaat door het ontbreken van een aantal wervels aan het einde van de wervelkolom. Bij een dier met staart is deze in dit gebied ingeplant. Darwin wist niet, dat staartloosheid een negatieve invloed op de vruchtbaarheid had. Staartveren fungeren als stabilisator bij de paring. Het ontbreken van deze veren heeft tot gevolg dat er meer onvolledige paringen plaats vinden. Door het verliezen van het evenwicht glijdt de haan van de hen af voordat de cloacagus met de overdracht van het sperma heeft plaats gevonden.

Lithografie van het Lafayette-hoen (Gallus lafayetii Lesson)

De hypothese is, dat door dit nadeel staartloze hoenders in het wild minder nakomelingen krijgen dan normale dieren. Ze sterven op den duur uit. Natuurlijke selectie vindt plaats. Klaarblijkelijk kwam vóór 1820 de variatie staartloosheid bij het Ceylonese kamhoen in het wild voor in Ceylon, daar Temminck twee exemplaren met deze variatie opnam in zijn verzameling. Tussen 1846-1854 waren deze hoenders waarschijnlijk reeds uitgestorven, omdat Layard en Kelaart aan Darwin meedeelden dat zij gedurende deze periode staartloze hoenders niet konden vinden in het wild op Ceylon. Zij concludeerden onterecht dat er nooit staartloze Lafayettehoenders in Ceylon geleefd hadden en dat Temminck ongelijk had.

Gelukkig kunnen we nu eindelijk na 150 jaar Coenraad Jacob Temminck en Paul Pierre Broca een soort wetenschappelijk eerherstel geven. Darwin had onterechte kritiek op hen geuit. (5).

Referentie: Grouw, Hein van, Dekkers, Wim & Rookmaaker, Kees (2017). On Temminck's tailless Ceylon Junglefowl, and how Darwin denied their existence. **Bulletin of the British Ornithologists' Club** (Londen), 137 (4), 261-271.

Naar artikel: <https://doi.org/10.25226/bboc.v137i4.2017.a3>

Enkele toelichtingen door Ludo Pinceel

1. Bij het geven van de naam "*lafayetii*" maakte Lesson een vergissing in de schrijfwijze: aangezien het om "Lafayette" gaat, moest het eigenlijk "*lafayettei*" zijn en evenmin "*lafayettii*" zoals men meestal verkeerdelijk schrijft. Ik zeg "verkeerdelijk" omdat het niet toegelaten is een wetenschappelijke naam op eigen houtje te veranderen, zelfs al is hij volgens de grammatica verkeerd gespeld.
Er zijn trouwens voorbeelden genoeg van dergelijke verkeerd gespelde namen; denk maar aan de grove den "*Pinus sylvestris*", wat "pijnboom van het woud" betekent. Aangezien het woud in het latijn "*silva*" is, zou het "*silvestris*" moeten zijn en onze bekende pijnboom moet dus, net zoals het Lafayette-hoen met een spelfout in z'n naam den eeuwigheid in gaan.
2. Door het gebruik van deze naam is een misvatting in het leven geroepen die tot op vandaag nog niet is opgelost. We blijven in het Nederlands, het Duits en het Frans de naam "Bankivahoen" ontmoeten voor de wilde voorouder van de kippen. De naam "*Gallus bankiva*" is afkomstig van Temminck, die in 1813 de naam gaf aan de van Java afkomstige rode kamhoenders. Door de prioriteitsregel werd de naam later vervangen door "*Gallus gallus*", aangezien deze al in 1758 door Linaeus gebruikt werd voor een rood kamhoen afkomstig van Pulo Condor, een eiland ten zuiden van Vietnam. Vandaag wordt het bankivahoen als de Javaanse ondersoort van het rode kamhoen beschouwd en het is dus verkeerd alle rode kamhoenders die naam te geven. De EJFG dringt er daarom op aan steeds van rode kamhoenders te spreken en de naam "Bankivahoen" niet te gebruiken, zeker niet voor de dieren die hier gehouden worden. Wat in onze volières zit is namelijk zeker niet de javaanse ondersoort. Die is namelijk

als enige gemakkelijk van de andere ondersoorten te onderscheiden en wordt momenteel nergens in Europa in beschermd milieu aangetroffen.

3. We kunnen in feite noch Broca, noch Darwin iets kwalijk nemen wat dit betreft. We mogen niet vergeten dat de kennis betreffende de genetica in de negentiende eeuw nog erg beperkt was. Pas omstreeks de eeuwwisseling (1900) zouden de inzichten van Gregor (Johann) Mendel rond erfelijkheid en Hugo De Vries omtrent genen en mutaties hun intrede doen in de biologie. Wij weten nu dat de zogenaamde bolstaart een mutant is die afkomstig kan zijn van een gewone kip met staart en dat dergelijke mutaties onafhankelijk van elkaar en toevallig kunnen optreden. Het is dus best mogelijk dat er gedurende een bepaalde periode bolstaart-Lafayettes op het toenmalige Ceylon rondliepen. Anderzijds hoeft er helemaal geen kamhoensoort met een bolstaart geweest te zijn om de huidige bolstaarten te verklaren.
Dat Charles Darwin niet wist dat er in Leiden twee exemplaren te zien waren is ook niet te verwonderen. De communicatie was in die tijd niet wat het nu is en bovendien blonk Darwin niet uit in de kennis van het genetisch onderzoek dat in zijn tijd verricht werd.
4. Men gaat er tegenwoordig van uit dat onze kippen inderdaad voornamelijk van het Rood Kamhoen (*Gallus gallus*) afstammen. De domesticatie zou volgens een aantal onderzoekers zelfs op meerdere plaatsen tegelijk kunnen hebben plaatsgevonden. Recent onderzoek (Erikson e.a. 2008) zou er op wijzen dat in India het Sonnerat-hoen een zekere bijdrage geleverd hebben tot het ontstaan van bepaalde rassen. Het gen voor de gele huid dat bij die rassen voorkomt zou van deze soort afkomstig zijn. De tamme kippen op Sri Lanka en Java zijn daar later ingevoerd en er is geen directe reden om aan te nemen dat ze zouden afstammen van de inheemse soorten (respectievelijk Lafayette-hoen en Bankivahoen).
5. Dat wetenschappelijk eerherstel moeten we toch wat relativeren. Feit is dat Temminck gelijk had toen hij beweerde dat er op Sri Lanka bolstaarten in het wild voorkwamen, maar betreffende de afstamming van onze tamme hoenders sloeg hij de bal toch mis. De bolstaart was ook geen afzonderlijke soort, maar een afwijkende vorm van het normale Lafayette-hoen. Ook Broca vergiste zich als hij beweerde dat bolstaarten niet van normale dieren kunnen afstammen. Een mutatie treedt altijd plots en onverwacht op en is dan, indien ze niet te schadelijk is, gewoon overerfbaar. Maar dat kon hij in 1859 natuurlijk niet weten, aangezien De Vries zijn ideeën over mutaties en genen pas in 1901 publiceerde.

Jaarvergadering 24 maart 2018 te Barneveld

De jaarvergadering van WPA-Benelux heeft plaats op zaterdag 24 maart 2018 te Barneveld. Er is een ganse dag aan activiteiten voorzien.

Programma:

Voormiddag bezoek Pluimveemuseum te Barneveld

- 10h00 onthaal met koffie en gebak
- Rondleiding in museum
- 12h30 Koffietafel in het museum
- Adres: Hessenweg 2A , 3771 RB Barneveld
- <http://www.pluimveemuseum.nl/>

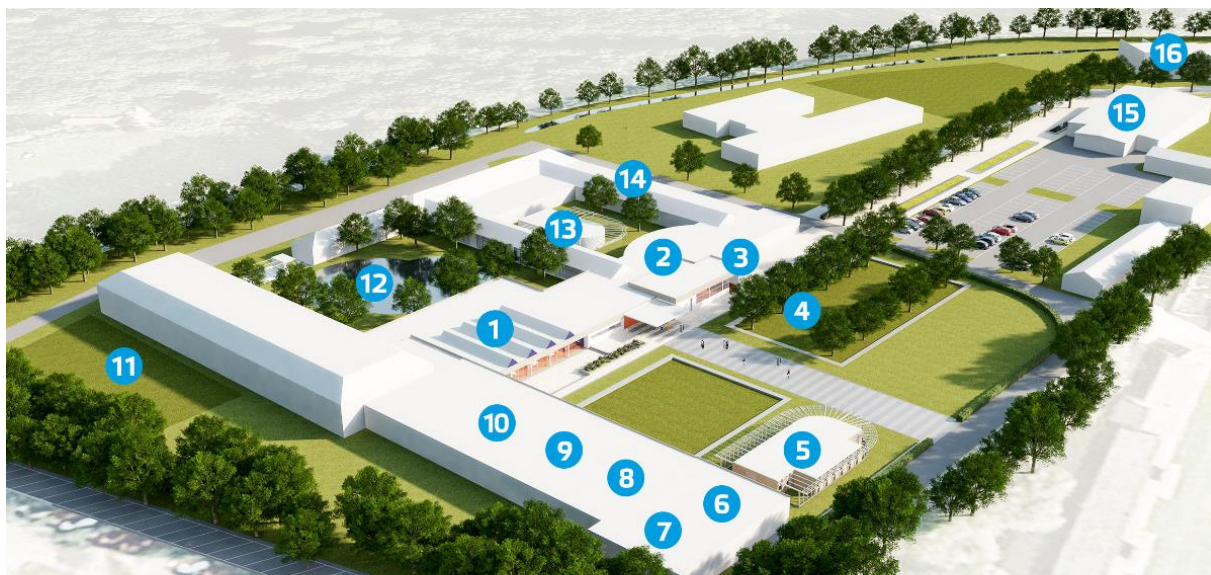
Namiddag bezoek aan AERES

- 14h00 ontvangst met koffie
- 14h30 onthaal Jan Harteman
- 15h00 rondleiding in school en bezoek collecties
- 17h00 koffietafel met soep
- 18h00 algemene vergadering
- 21h00 einde
- Adres: Barnseweg3, 3771 RN Barneveld
- <https://www.aeresmbo.nl/onze-scholen/barneveld>

Onze campus

Aeres MBO Barneveld beschikt over een prachtige campus. De praktijklessen vinden plaats in unieke praktijkfaciliteiten, midden tussen de dieren. Denk hierbij aan een compleet uitgeruste dierenkliniek, een moderne volière, een techniekhal met allerlei voorzieningen en een volledig ingerichte dierenspecialzaak.

Binnenkort vind je hieronder een vernieuwde interactieve map!

1	Aula	5	Duiven & Hoenders	9	Terrarium	13	Voliërevogels, sierhoenders
2	Restaurant	6	Konijnen	10	Aquarium	14	Paraveterinair Trainingscentrum
3	Uilen	7	Knaagdieren	11	Kleine landbouwhuisdieren	15	Techniekhal
4	Alpaca's	8	Dierenspecialzaak	12	Watervogels	16	Geiten

Tevens in bijlage bij deze nieuwsbrief een deelname formulier voor deze jaarvergadering.

Gelieve dit formulier ingevuld terug te zenden naar de secretaris **voor 15 maart 2018**,

Uw bedrag overmaken op de rekening om zo uw deelname te bevestigen.

We moeten tijdig het aantal deelnemers kunnen doorgeven aan de desbetreffende organisaties.

Deelname formulier jaarvergadering te Barneveld 2018

De jaarvergadering van WPA-Benelux heeft plaats op zaterdag 24 maart 2018 te Barneveld.
Programma:

Voormiddag bezoek Pluimveemuseum te Barneveld

- 10h00 onthaal met koffie en gebak
- Rondleiding in museum
- 12h30 Koffietafel in het museum
- Adres: Hessenweg 2A , 3771 RB Barneveld

Namiddag bezoek aan AERES

- 14h00 ontvangst met koffie
- 14h30 onthaal Jan Harteman
- 15h00 rondleiding in school en bezoek collecties
- 17h00 koffietafel met soep
- 18h00 algemene vergadering
- 21h00 einde
- Adres: Barnseweg3, 3771 RN Barneveld

Deelname formulier: terug te sturen naar de secretaris voor 14 maart 2018

Naam deelnemer	Bezoek museum 10€	Koffietafel in museum 11,50€	Bezoek Aeres Hoge school + koffietafel 10€	Jaarvergadering
Totaal deelnemers				
	X10€	X11.50€	X10€	X0€
bedrag				
Totaal bedrag in Euro				

Gelieve dit bedrag over te maken op volgende rekening:

WORLD PHEASANT ASSOCIATION NEDERLAND-BELGIE

IBAN NL62INGB0001093646

BIC INGBNL2A

1093646 ING-bank Nederland

World Pheasant Association – BeNeLux
JAARVERGADERING

Zaterdag 24 maart 2018 te Barneveld
AANVANG 18.00 uur

AGENDA

1. Opening en mededelingen
2. Verslag jaarvergadering 2017, zie Nieuwsbrief nr. 2 van mei 2017
3. Jaarverslag 2017 van de secretaris
4. Financieel verslag 2017 van de penningmeester stand van zaken betreffende de inning van de contributie
5. Begroting 2018 en vaststellen contributie 2019
6. Verslag kascommissie 2017
7. Benoeming kascommissie voor jaarrekening 2018
8. Voorstellen van de Fazantendag WPA-Benelux 2018.
9. Verkiezing en benoeming bestuursleden:
Aftredend volgens rooster is er geen bestuurslid.
Er is nog minstens één vacature niet ingevuld. Kandidaturen voor het bestuur kunnen tot één week voor de vergadering bij de secretaris ingediend worden.
10. Vaststellen rooster van aftreden bestuursleden:
aftredend in 2019: Ludo Pinceel
aftredend in 2020: Teun van de Braak, Dirk Callebaut en Ivan Roels
aftredend in 2021: Paulo Raeymaekers, Jaak Janssen
aftredend in 2022: Frédéric Verstappen
11. Rapportage werkgroepen:

Kamhoenders	Jaak Janssen
Kraagfazanten	Victor Steenackers
Pauwfazanten	Michaël van Duijnhoven
Vuurrugfazanten	Dirk Callebaut
Tragopanen	Marco Robijns
Zilverfazanten	Harry Das
Oorfazanten	Ivan Roels
12. ECBG-activiteiten:
 - verslag Frédéric Verstappen
 - Edwards-project Ludo Pinceel - Ivan Roels
13. Stamboeken: verslag Ivan Roels, Frédéric Verstappen en Paulo Raeymaekers
14. Rondvraag en Sluiting

Nieuwsflitsen

Over de activiteiten van **onze focusgroepen** tijdens het voorbije jaar zal op de algemene vergadering verslag uitgebracht worden. Deze verslagen kan je dan in de volgende nieuwsbrief terugvinden.

Speciaal vermeldenswaard is dat de **Focusgroep Tragopanen** opnieuw een contract heeft afgesloten met BioGenomics van de KULeuven voor een nu al elfde ronde van het DNA-Project. Er werden op relatief korte tijd 43 stalen verzameld die momenteel al voor onderzoek op het labo zijn. De resultaten worden tegen eind april verwacht.

Er werd de voorbije periode uiteraard verder gewerkt aan het "**Saving the Edwards Project**". Terwijl we hier bij ons met oude en nieuwe paartjes op het kweekseizoen wachten, wordt er in Vietnam verder gewerkt aan de planning en uitvoering van het breeding centre.

In de maand maart komen een aantal specialisten daar bijeen om de zaak ter plekke te evalueren. Voor ons zal Ivan Roels tegenwoordig zijn. Ook Heiner Jacken en Alain Hennache zijn van de partij, zodat de afdelingen van het Europese continent er goed vertegenwoordigd zijn.

De Zoo van Taipei (Taiwan) is geïnteresseerd om mee te werken aan het kweekprogramma. Deze zoo is een gewaardeerd lid van SEAZA en is bekend voor het kweken van bedreigde soorten. Het zou de bedoeling zijn daar enkele vanuit DNA-standpunt interessante kweekparen te plaatsen. op die manier zou de zoo-populatie van de Edwards in zuid-oost Azië uitgebreid kunnen worden en het risico dat men daar zonder materiaal valt wordt heel wat kleiner.

Engagementsverklaring ***NEEN tegen vergiftigd lokaas !***

Hoe erg we het ook vinden als bepaalde predatoren onze dieren bedreigen, toch moeten we ons ook realiseren dat in het wilde weg en ongericht vergiftigd lokaas gebruiken niet kan. Uiteraard zullen we steeds op onze hoede moeten zijn in verband met muizen en ratten, maar het is ook in het belang van onze dieren dat het lokaas ontoegankelijk is voor onze eigen dieren, huisdieren en zeker kinderen. Bij het weren van predatoren moeten we trachten door een goede afrastering en het gebruik van stroomdraden het gevaar tot een minimum te beperken. Ook zogenaamde "life traps" waarin dieren levend gevangen worden zijn vaak interessant en laten controle en gerichte bestrijding toe.

Het uitleggen van vergiftigd lokaas is sowieso verboden, zeker als het ook nog gecombineerd wordt met het gebruik van verboden middelen. Het vormt bovendien een gevaar voor huisdieren, onschuldige wilde dieren en kinderen.

Als vereniging scharen we ons dan ook achter de oproep om deze praktijken te bannen.

Hieronder de volledige verklaring:

In het kader van de strijd tegen het moedwillig gebruik van vergiftigd lokaas, worden volgende engagementen aangegaan door de ondertekenende partijen:

1. Alle betrokkenen zijn het er over eens dat de geldende wetgeving op zich voldoende duidelijk is. Bij autopsie van vergiftigde dieren worden werkzame stoffen aangetroffen die wettelijk noch verkocht, noch bezeten, noch gebruikt mogen worden. Bezitters van producten

(in stock) die niet langer geautoriseerd zijn in de Europese Unie, moeten voldoen aan de wettelijke inleveringsplicht. In het kader van de Vlaamse natuurregelgeving geldt een algemeen verbod op het gebruiken van vergiftigd lokaas om dieren te doden. In het kader van de Vlaamse Dierenwelzijnswet mogen dieren bovendien enkel gedood worden volgens de minst pijnlijke methode en, tenzij in geval van heirkraft, na voorafgaande bedwelming van het dier. Voor de bestrijding van schadelijke organismen mag enkel de meest selectieve, de snelste en de voor het dier minst pijnlijke methode gebruikt worden. Het bewust viseren van o.a. huisdieren en roofdieren en het gebruik van vergiftigd lokaas op een dergelijke manier dat ook andere dieren dan het bestreden ongedierte risico lopen, zijn dan ook verboden.

2. Burgers die vandaag nog over verboden werkzame stoffen beschikken, bijvoorbeeld aldicarb (merknaam Temik Regent Plus), worden opgeroepen om deze onverwijld alsnog in te leveren. Professionelen kunnen hiervoor terecht bij AgriRecover (www.agrirecover.eu), dat periodiek lege verpakkingen en vervallen producten ophaalt bij de bedrijven. Burgers en particulieren moeten het product inleveren bij het inzamelpunt voor Klein Gevaarlijk Afval (KGA) van de gemeente, dat is meestal het containerpark.

3. Op het niet-inleveren van verboden producten of het gebruik van vergiftigd lokaas, staan zware straffen die kunnen oplopen tot 2 jaar gevangenisstraf en/of een geldboete tot 250.000 euro. Dat sluit bijkomende sectorspecifieke maatregelen niet uit. Bezitters van verboden of vervallen producten waarvan de inlevertermijn is verstreken, hebben er dus alle belang bij om alsnog zelf de stap tot inlevering te zetten.

4. Het Agentschap voor Natuur en Bos voorziet op zijn website een centraal contactpunt voor meldingen van incidenten, staat in voor de opvolging van de meldingen en desgevallend de dispatching van de meldingen naar de bevoegde autoriteit voor verdere behandeling.

5. In het handhavingsplan 2017-2019 van het Agentschap Natuur en Bos wordt het aanpakken van verboden middelen en methoden bij het bestrijden van bestrijdbare soorten, als één van de topprioriteiten opgenomen.

6. De ondertekenende verenigingen wijzen hun leden op de geldende wettelijke bepalingen. Men engageert zich om al het mogelijke te doen om een einde te stellen aan onaanvaardbare illegale praktijken van enkelingen die daarmee potentieel een hele sector of vereniging in diskrediet kunnen brengen. Concreet worden onder meer volgende acties ondernomen door de verenigingen naar hun leden toe:

- communicatie naar de leden over de problematiek van het gebruik van vergiftigd lokaas via website, ledenblad of nieuwsbrief;
- aandacht voor de problematiek van het gebruik van vergiftigd lokaas op vergaderingen of bijeenkomsten;
- desgevallend communiceren/sensibiliseren naar het brede publiek.

Ondergetekenden en de organisaties die zij vertegenwoordigen, onderschrijven de doelstelling, het uitgangspunt en het engagement.

Te Brussel op 19-12-2017

Mevr. Joke Schauvliege

Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw

Dhr. Ben Weyts

Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn

Dhr. Ruben Van Gucht

Journalist

Dhr. Rudi Van Decraen

Voorzitter Hubertus Vereniging Vlaanderen

Dhr. Jurgen Tack

Algemeen Directeur Landelijk Vlaanderen

Dhr. Frederik Thoelen
Algemeen Directeur Vogelbescherming Vlaanderen
Dhr. Christian Stivigny
Directeur Landelijke Gilden
Dhr. Willy Tieleman
Voorzitter Aviornis International
Vice-voorzitter Nationale Raad voor Dieren Liefhebbers
Dhr. Gino Welvaert
Voorzitter Algemene Vinkeniersbond
Dhr. Luc Coppens
Voorzitter Vinkeniers Midden-België
Dhr. Ludo Pinceel
Voorzitter World Pheasant Association Benelux
Dhr. Emmanuel Tack
Voorzitter Belgische Vereniging van Parkieten- en Papegaaienliefhebbers
Dhr. Arnold Jacques
Directeur Vlaamse Fokkerijcommissie Koninklijke Maatschappij Sint-Hubertus

De ondertekenaars van de enegagementsverklaring op het Vlaamse ministerie van Omgeving, Natuur en Landbouw

Lidmaatschap 2018

Het is weer de hoogste tijd om je lidmaatschap voor 2018 te vernieuwen door een storting of overschrijving te doen op de volgende rekeningnummer:

voor het jaar 2018 zijn de gevraagde bijdrages weer onveranderd:

Gewoon lidmaatschap : 27 Euro

Lid-begunstiger (fellow member) 50 Euro

Conservation-lid : 115 Euro

1093646 ING-bank Nederland

IBAN NL62INGB0001093646

BIC INGBNL2A

WORLD PHEASANT ASSOCIATION NEDERLAND-BELGIE

Wilt u bij het overmaken graag uw naam & lidgeld 2018 vermelden

Nieuwe leden

Meerman H.

Nederland

Wieringa J.

Nederland

Agenda

- 24 maart 2018 ledenvergadering te Barneveld
- Maart 2018 bezoek Vietnam voor Edwards-project
- 26-29 april bezoek WPA Polen
- 27 april 2018 ECBG-vergadering te Polen
- 1-2 september 2018 fazantendag en 40 jaar WPA-Duitsland in Walsrode
- 7-8 september 2018 algemene vergadering van WPA-UK in Chester
- 8 september 2018 verg SAC in Chester
- 15 september 2018 fazantendag WPA-Benelux
- 5-7 oktober 2018 fazantendag Frankrijk in Bretange

Wie meer informatie wil over één van deze activiteiten, neemt best contact op met het secretariaat.